

tíðindablaðið

sosíalurinn

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevandi: p/f sosíalurinn

Fyrirsetjari og blaðstjóri: Tófrinn Smith (Ábyrgd)

Blaðfólk: Hægni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosíalurinn. Prent: p/f pressan 1981

Endaliga uppsøgnin?

óddagrein

TAD ER mangt sum týður uppá, at Sambandsflokkurin nú hevur slept øllum vónum um at halda fram við verandi landsstýrissamgongu saman við Sjálfstýrissflokkinum og Fólkaflokkinum. Vit hava længi tíð havt varhugað av, at lögmaður, Pauli Ellefsen, í longri tíð bert hevur bíðað eftir einum møguleika til eitt tilfíkt brot. Væl at merkja, uttan at hann sjálvur ella Sambandsflokkurin skuldi fáa skyldina fyrri tað.

OG NÚ kom møguleikin. Landsstýrismáðurin Olaf Olsen, hevur sagt landsstýrissessin frá sær, og lögmaður var ikki seinur (fyrri eina ferð skyld) at taka møguleikan fyrri at sleppa burtur úr politisku ábyrgdini. Burtur úr nagga-tódnini, hann sjálvur hevur komið sær í.

HESA METING gera vit okkum, fyrst og fremst úr tí, lögmaður sigur í Dimmalætting týsdagin sum sína viðmerking til, at Olaf Olsen leggur frá sær. Lögmaður sigur, at teir nú hava

tvinnar møguleikar í landsstýrinum. Annar er, at teir landsstýrismenn, sum eftir eru, byta málsekin hjá Olafi Olsen ímillum sín, og hin er, at nýggjur landsstýrismáður verður valdur, men at hesin skal góðkennast av lögmanni. Ósmæðin leggur hann aftrat, at tað longu eru fleiri, sum hava diskvalifiserað seg til hetta starv. Haraftrat sigur hann, at áðrenn nakar nýggjur verður valdur, skal greiða fáast á nógvum ivasurningum í landsstýrinum.

VIT META, at henda framferð lögmanns er út um alt sømligt mark. Eitt er, at tað er ivasamt, um hann er førur fyrri at greiða tøy málsaki, hann, sum lögmaður umsitur í løtuni og síðani vil hann átaka sær enn fleiri. At hann nú eisini vil tvína persónsurningar upp í jánkaslaga politiska leik sín, eyðkennir hann ikki sýrt. Hetta hevur hann roynt fyrr. Vit minnst, tá hann vildi gera av, hvør javnaðarmaður skuldi veljast í Norðurlanda ráðið. Um handan viðmerking lögmanns ikki er at skilja sum ein beinleiðis uppsøgn av landsstýrissamgonguni, skilja vit púrt einki. Men nú fáa vit at siggja.

Liggja sum teir hava reitt

Olaf Olsen, landsstýrismáður hevur lagt frá og menn vilja vera við, at orsökini til uppsøgn hansara er at finna í tí ruðuleika, sum komin er í lóggávu-arbeiðið á tingi og í tí fullkomna deyðavatni, sum eyðkennir politiska livið undir tí borgarlaga alternativinum.

Og satt er tað, at síðan samgongan hjá Óla Breckmann og Paula Ellefsen við Hilmar Kass sum kitti tók við, er hetta samfelag so at siga ikki komið úr stað.

At kalla allar tær avgerðir, sum eitt landsstýri noyðist at taka dag og dagliga, antin monnum nú dámar tað ella ikki, verða ikki tiknar. Menn, feløg og stovnar, sum venda sær til landsstýrið, fáa ikki svar, ella tosað verður upp í lag, til tað at enda skilst, at svarið tú einaferð fert at

fáa, verður eitt nei.

Búskaparlaga hevur stýrið bert kunna samst um eitt, og tað er, at tað almerfa skal spara. Hesin sparihugur verður tó ikki settur í verk eftir eini sosialt avvegaðari ætlan, men rakar einvíst tøy veikastu í samfelagnum. Tá tað snýr seg um at livja teimum, sum frammanundan hava ov mikið verður einki spart.

Borgarligu veljararnir eru orkymlaðir. Tað gekk jú hampiliga væl undir tí fyrru samgonguni — tí reyðflekka samstarvinum. Men hesir somu veljarar finga dag og dagliga av Paula Ellefsen og Óla Breckmann tutað oyruni full um, at við eini svartflekka samgongu vildi alt gerast upp aftur betur.

Bert vit finga javnaðarflokkinn úr Tinganesi, so

politisk viðmerk-ing

skuldi verða stýrt av álvara, so skuldu føroyingar fáa nakað heilt annað at siggja — eitt nýtt og fríkt stýri, sum í eini handavending fór at greiða øll vandamál.

Vit fóru at greiða undirgrundflokjunum.

Vit fóru at greiða figgjartrupuleikar fiskiflotans.

Vit fóru at fáa meira sjálfstýri.

Vit skuldu fáa eina almannaskipan, sum hóskaði til føroysk viðurskipti (ein smart eufemisma fyrri niðurskurðir)

— og vinnulivið fór at

Ó. B. — fyrr: bara hann sum var skendskur — nú: talirør teirra mætu

Fyrri nakað síðan varð blaðstjóri Sosialsins dæmdur fyrri ærumeiðandi skriving. Skrivingin var eitt í so hart uppsett lesarabráv, sum meir ella minni slapp igjøgnum sensurin.

Hetta lesarabrávið skulsetti ymiskar fólkafloksmenn og Dagblaðið fyrri líkt og ólíkt.

Hetta fall sjálvandi teimum fyrri bróstið, og kravdu teir skuldsetingarnar tiknar aftur og deyðar at vera.

Men tað vildi tann dæmi blaðstjórin ikki, tí sjálvt um Dagblaðið og Óli Breckmann ikki vóru við at stevna (ógvuliga «smart», forrestin!), so vóru skuldsetingarnar fyrri ein part vendar móti teimum, og so hvørt sum málið leið, visti tað seg, at skuldsetingarnar ikki vóru so skeivar, sum eg og mong onnur av fyrstan tó hildu.

Hetta var dómurin tó ikki samdur.

Juridiskt gjørdi hann neyvannakað skeivt, men argumentir hansara vóru klombrut.

Nókk um tað, Óli Breckmann og blað hansara halda fram við forfylgingini av annarleiðis hugsandi. Tað munnu vera fá Dagbløð, sum ikki prógva,

at flestu skuldsetingarnar í oman fyrri nevnda lesarabrávi vóru beinar — hvat Óla Breckmann og Dagblaðnum viðvíkja.

Vit kunnu bert taka bitar úr greinini. »Lindenskov bestu kort?« í Dagblaðnum mikudagin 19. januar, har stjórasetan á Brunatryggingini verður »viðgjørð: «...slíkt orkymrar pampara«. (Les javnaðar- og tjóðveldisfólk).

«...klökkurnar ljóða so ófrættisliga í oyrunum á teimum vinstrahallu (les javnaðar- og tjóðveldisfólk), sum hava flørað av túsundbeinum í hvørjum nevndarskoti».

«...Otto Gram, javning.» «...Tórálv Mohr Olsen, javning og superpampara...» «...muri av ljósareyðum (les javnaðar- og tjóðveldisfólk), sum skulu seta nýggja stjóran».

»Um Lindenskov søkir, hevur hann allar møguleikar at fáa starvið, sum nevndin sæt út í dag. Hin vegin kunnu tjóðveldismenninir báðir gera av at bakka ein av sínum floksmonnum upp, um nakar nóg »góður« umsøkjari er».

Inni í blaðnum fær heimahjálpin skorfling-

ina. Henda er, og hevur altíð verið ein »torn í øjet« á Óla Breckmann. Hvat skulu vit eisini við tøy gomlu? Tey geva ongar pengar av sær — út av Trælanipuni við teimum!

Hesa skriving kann Óli Breckmann eykkaleysur loyva sær, tí hann hevur jú við dómi fingið loyvi til tess.

Fyrri nokrum árum síðan varð Óli Breckmann tó dæmdur fyrri júst tann tramanskap, hann í dag ótálmaður kann útinna. Hvussu kann slíkt bera til? Frágreiðingin er sera einfald:

Fyrr var Óli Breckmann ein vanligur studentaskulalærari, sum skrivaði skendskheitir og forfylgdi annarleiðis hugsandi í Dagblaðnum. Í dag er hann framvegis studentaskulalærari, hann skrivir framvegis skendskheitir — og hann forfylgir framvegis annarleiðis hugsandi í Dagblaðnum.

Men nú er hann eisini talurør teirra »mætu«. Tá batar onki dómarakynstur, hvussu entusiastiskur ein slíkur enn kann vera, tí hvør hevur nakrantíð sæð JR tapa?

ohé

Einki at reinsa — tí einki reinsiverk

Frágreiðing viðvíkjandi burturkasti frá P/f Marinplast.

Til tað illgítu sum í seinastuni hevur verið gjørd móti virkinum av ávisum býráðslimi hava vit hesa viðmerking.

P/f Marinplast framleiðir glasfipurarmeraðar polystirkonstruktiónir. Rávaran sum nýtt

verður til hesa framleiðslu er 1) polystir 2) glasfipur 3) herðari.

Onki spill av kemikalium stendst av framleiðsluni. Tað spill sum er, er laminat frá kantskeringum og »over spray».

Tómar tunnur, dunkar og blick verða saman við spillinum frá framleiðsluni koyrd í konteynara sum verður tómdur á ruskeið-

ini í Tórshavn.

At einki reinsiverk er á virkinum kemst av tí einfaldu orsök at einki er at reinsa.

Vónandi vil henda frágreiðing beina burtur tær misskiljingar sum hava verið viðvíkjandi okkara burturkasti.

P/f Marinplast
A. G. Djurhuus stjóri

blóma sum ongantið áður — samstundir sum alt ósunt alment og sosialistiskt skuldi verða lúkað burtur t.d. tann millumlandasigling, sum var ein torn í eygum fólkaflokksins.

Hesin sami fólkaflokkur var ikki meira enn komin út aftur í Tinganes við sínum nýggju partnarum, fyrr enn hann gjørdist varur við, at millumlandasiglingin er eitt gott mál — kanska tað skilabesta sum er funnið uppá í mong ár.

So má tann fløkjan greiðast, men nú bindur

borðið. Í so at siga øllum málum rennur hesin flokkur seg imóti.

Er tað loðið, at hansara veljarar eru orkymlaðir?

Men nú liggur hann, sum hann hevur reitt.

Høvðsmenninir fyrri tí borgarligu samgonguni eru Pauli Ellefsen og Óli Breckmann. Teir trúðu, at bert tó fekt javnaðarflokkinn burtur, so gjørdist alt gott. Teir gloymdu, at tað er ikki nóg mikið bert at vera imóti einum flokki, tú mást hava nakað at seta í staðin fyrri alt tað, ið tú berjast imóti. Tað høvdu teir av góðum

grundum ikki, tí teir umboða eina deyða hugsjón — ein politikk, sum hevur sýnt seg ónýttigan í Bretlandi (arbeiðsloysi 14%) og í USA (arbeiðsloysi 15%) — fyrri ikki at tala um alla tað neyð hesin prostatapolitikkur hevur skapt í Italia, Írlandi, Egyptalandi, Portugal og í ávisum latinamerikanskum londum.

Teir bjóðaðu føroyingum eitt fríkt, frílynt og sprellandi alternativ og vit finga eitt steinrunið køvandi klandursskot.

J. D.